

Navn: Anagram
Nature: Puppetsmaster
Klan: Malkavian
Status: Ancillae

For 5 dage siden blev resterne af Lord Argenheim, primogenet for klan Brujah fundet. To håndflader, slagter og et halssmykke. For 3 dage siden blev 5 af byens prominente kindreds - ambitiøse anciender - indkaldt til møde hos Scenaschal Augustus Blackhallow af klan Nosforatu. Et møde bag lukkede døre. Ingen ved hvad der er sket, tilsyneladende ikke engang de 5, men nu har prins William Blakethorn af klan Ventrue tænkt sig at finde ud af det.

"Fortæl mig hvad der skete den nat bag lukkede døre", prinsens stemme var hul og kommanderende som et ekko i en gammel, rusten tønde. Du forbliver tavs. Ingen siger noget. "Kun tre ting kan sætte dig i forbindelse med jeres tunge: en anden kindreds kræfter, frygt eller en meget stærk vilje. Hvad end der holder dig tilbage, at tale skal jeg nok få jeres tunger på gлед, og skelne løgn fra sandhed".

"Fortæl mig om dig selv", prinsens blik hviler på dig, som blylodder på dit bryst. "Der er ikke meget du kan fortælle, Lord Blakethorn" du bøjer hovedet, forsøger at bibeholde kontrollen. Du mærker smerte et sted nede i dybet og ved at dette er en kamp du ikke kan vinde. "Fortæl mig om dig selv". Hans stemme er mere kommanderende denne gang. Der er intet du kan gøre, noget overtager din krop, pludselig lyst til at fortælle ham om dig selv. Du begynder at snakke men ved at du må tøjle din tale til det bedste så godt du kan. Du ved lige så vel som de andre, at dit uliv afhænger af hvad du fortæller og fortier...

Før

William Williamson aka James Johnston, aka Roger Remmington aka Poul Paddington aka Peter Peterson aka Anagram kan huske ting fra sit liv som dødelig, en uendelig lykke, en frydefuld syre, tal på et meget flot kontor. Han kan ikke huske hvor kontoret ligger, men manden over for ham gik i høj hat, lugter af hest og giver ham hele tiden nye regnestykker han kan regne. Manden er venlig og Anagram kan godt lide at snakke med ham, for manden kommer med tal, og Anagram elsker tal, bliver manden glad og kommer med flere. Men det var ikke kun tal. I tallene så han kasser, store store haller med arbejdere. Han kunne få dem til at bevæge sig så flot, uden om hinanden, i de rette forhold, så de ynglede. Han elsker at flytte rundt med tal og ting, få dem til at danse rundt om hinanden og få dem til at yngle. Tallene var klodser i Anagrams store bygning. Men Anagram fortalte ikke manden med hatten om det. Han ville ikke kunne forstå det. I stedet snakkede de om mandens nye tal om hans dejlige kone, om englænderne og vejret. Det er ting som manden åbenbart var glad for, og han var glad kom han med flere tal.

Det andet han kan huske er et fængsel, et af den slags med brosten og tremmer, og en vagt med en pistol. Han synes at han tilbragte temmelig meget tid i fængslet. Han er i stand til at regne det meste ud, hvordan de to ting hænger sammen ved han ikke. Måske har han lavet en regnefejl. Han er sikker på at manden med den høje hat blev ked af det og overrasket da de hentede ham for at putte ham i fængsel. Fængslet kan han huske fordi det var her han blev vampyr, hvis han da ikke har været det altid. Men fordi manden med sablen var så flink. Han kunne godt lide at snakke om heste og flotte bygninger.

og hende skøgen nede på hjørnet. Når de snakkede om det blev manden glad, og når manden var kom han med tal til Anagram.

Anagrams tjener bærer ikke sabel længere, men han kan stadig lide at tale om heste.

Nu

Facaden:

Anagram er lidt en kuriositet i byen. Alle ved at han er lidt mærkelig, men alle respekterer ham og beundrer ham. Mange mener at han er temmelig gammel, og han er kendt for at kunne komme med råd hvis man spørger ham. Man siger det er fordi han kun ser tallene bag ved alle ordene. Det er derfor der er mange der kommer med oplysninger til ham, tal på ord. De tror på at han giver dem uden at ane de motiver de har bag deres spørgsmål. Desuden er han god til at snakke med folk og god fod med alle i byen. Derfor er der mange der ser ham som deres allierede. Det giver status.

Bag facaden:

Men lige som med den rare mand med hatten fortæller han ikke hvad han ser bag tallene og de får han fortæller dem ikke om den komplicerede dans af vampyrer, mennesker, bygninger og penge ligger bag tallene. Dem holder han for sig selv, og får dem til at yngle. Han kan godt lide at få tal yngle.

Men der er også noget andet. Han har selv set tallene. Der er måske ældre vampyrer i byen end i men ikke mange, og de er bange for ham fordi han er god til tal, og ligesom manden med sablen putte ham i fængsel hvis han ikke passer bedre på denne gang.

Han ser ikke de andre som sine venner. De er også tal der kan lægges til og tækkes fra, det vigtig de bevæger sig. Anagram ved at der er en plads i byen hvorfra han bedre ville kunne få tallene til men det er hans hemmelighed. Han tror dog godt at han kunne få folk til at bakke ham op.

Anagram har været vampyr i en anden by før. Han kunne regne ud at det var bedst at flytte. Scheneschallen i den by var bedre til tal end i den her. Han regnede næsten det hele ud, men kun Han troede at Anagram ville overtage hans plads.

De andre

Mr. Smith: "Han er lidt af en gåde, ikke til at regne ud, måske er det fordi han er god til tal, eller for skjule dem". Han har talt med Lord Argenheim, som er modstander af prinsen, men du er ikke sikker at Mr. Smith bare er en ung Ventrue der vil stikke sin herre i ryggen.

Myra: "Hun har mange oplysninger og er nogle gange god til at give dig dem".

Klaus Wagner: "Den unge Brujah er anderledes end de andre". Han er en del af Lord Argenheim og en af dem der følger Argenheims ord. Han er ét og lader som om han er noget andet.

Peter Dystoff: "Han er en taskenspiller". Han er også med i lord Argenheims lille sekt, men er ikke

oprigtig.